

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/45/2016
Identifikačné číslo spisu:	1211010142
Dátum vydania rozhodnutia:	09.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1211010142.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obvinenej H. N. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných, psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 9. novembra 2016 v Bratislave, o dovolaní obvinenej takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku dovolanie obvinenej H. N. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/22/2011, zo 4. mája 2012 (č. l. 287-291) bola obvinená H. N. uznaná vinnou zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných, psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre skutok podrobne rozvedený vo výrokovej časti rozsudku Okresného súdu.

Za to jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, pričom na výkon trestu bola zaradená do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Zároveň bol menovanej uložený ochranný dohľad na 1 rok a trest prepadnutia veci. Okresný súd zároveň obvinenej uložil aj protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Krajský súd v Bratislave, na podklade odvolania menovanej proti označenému rozsudku Okresného súdu Bratislava II, uznesením, sp. zn. 4To/115/2012, z 20. septembra 2012 (č. l. 316-318) zamietol jej odvolanie postupom podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 2Tdo/21/2013, zo 14. mája 2013 (č. l. 360-362) podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol dovolanie obvinenej H. N. podané proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/115/2012, z 20. septembra 2012.

Dňa 26. januára 2016 podala H. N. prostredníctvom obhajcu dovolanie (č. l. 452-454) „proti rozsudku

Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/22/2011, zo 4. mája 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/115/2012, z 20. septembra 2012 z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. d/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku“.

V dovolaní obvinená uviedla : „Dovoľujem si dať do pozornosti NS SR uznesenie NS SR 2Tdo 21/2013. Po preštudovaní tohto uznesenia som dospela k názoru, že je potrebné sa zaoberať časťou uznesenia (str. 4, posledný odstavec), kde NS SR konštatuje: „.... že odvolací súd vo svojom rozhodnutí (uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 26.1.2012, sp. zn. 4To/158/2011) ani nežiadal, aby súd prvého stupňa dokazovanie doplnil, resp. ho opakoval...“. Myslím si, že súd si nesplnil povinnosť preskúmať dostatočne moju námietku. NS SR sa len obmedzil na hodnotenie, že odvolací súd vyčítal prvostupňovému súdu, že postupoval neefektívne. Hoci sa v ďalšej časti uznesenia (str. 5) konštatuje, že som nevyužila možnosť klásť svedkom otázky pred súdom, tento argument súdu považujem za irelevantný. Podľa môjho názoru a v zmysle uznesení príslušných právnych predpisov, je úlohou súdu preskúmať, dokázať a vyhodnotiť námietku, čo v tomto prípade nebolo vykonané. Súd taktiež nevysvetlil, prečo netrval na opätovnom prešetrení výpovedí svedkýň F. a T. a to i napriek tomu, že tento argument už predtým poslúžil v uznesení pôvodného rozsudku OS Bratislava 2, 4T/22/2011, ktorým ma pôvodne súd oslobodil spod obžaloby. Mám za to, že súd svojím postupom dopustil nepreskúmateľnosť dôkazov (výpovedí svedkov), v znení príslušných právnych ustanovení. Som preto toho názoru, že uznesenie NS SR porušilo moje právo na spravodlivý proces v zmysle ustanovení Ústavy SR a dohovoru o ľudských právach. V každom prípade poukazujem na to, že NS SR v konaní 2Tdo 21/2013 úplne ignoroval skutočnosť, že aj na základe výpovedí svedkov som bola spod obžaloby v pôvodnom prvostupňovom konaní OS Bratislava 2 4T 22/2011 oslobodená. V neposlednom rade poukazujem aj na obsah svojho odvolania proti rozsudku OS Bratislava 2 z 28.5.2012 ako aj jeho dodatok z 18.7.2012, ktorých obsah si osvojujem aj ako odôvodnenie tohto dovolania“.

V závere dovolania obvinená navrhla, aby najvyšší súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona v jej neprospech a zrušil vyššie uvedené uznesenia súdov nižších stupňov.

Úplná citácia obsahu - dôvodov dovolania je v tomto prípade nevyhnutná, nakoľko dokumentuje, že obvinená nepodala dovolanie proti formálne označenému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave ale proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Tdo/21/2013, zo 14. mája 2013.

Najvyšší súd poznamenáva, že podľa § 62 ods. 1 Trestného poriadku sa každé podanie posudzuje podľa obsahu, aj keď je nesprávne označené.

Obsah podaného dovolania zreteľne dokumentuje nespokojnosť obvinenej s rozhodnutím najvyššieho súdu : „...uznesenie Najvyššieho súdu SR porušilo moje právo na spravodlivý proces ...“ a jasne deklaruje snahu dovolateľky domôcť sa nápravy prostredníctvom mimoriadneho opravného prostriedku podanému proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je možné podať.

Nemožno akceptovať, aby dovolateľ síce formálne správne označil v dovolaní uznesenie Krajského súdu v Bratislave, ale materiálne podal dovolanie proti úplne inému rozhodnutiu, najmä keď dovolanie podáva obhajca - osoba znalá práva. Takýto postup dovolateľa nie je podľa názoru najvyššieho súdu akceptovateľný, pretože by tak dochádzalo k flagrantnému obchádzaniu, ba až zneužívaniu ustanovenia § 368 a nasl. Trestného poriadku.

S ohľadom na to, že rozhodnutie najvyššieho súdu o dovolaní nespadá do katalógu rozhodnutí podliehajúcich prieskumu v rámci dovolania, neostalo najvyššiemu súdu iné, len rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.